

[Tholstrup.]

sætter en ny inflation i gang; den virker ikke med det samme, vil jeg sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, han må have tålmodighed. Men inflationspolitikken er sat i gang til glæde for ham. Men resultatet af den kreditstramning, som fandt sted, har vi altså kunnet aflæse på arbejdsløshedstallet i vinter. I stedet for at skaffe balance søger man at dirigere enten ved et skarpt sving til højre eller et skarp sving til venstre, enten ved en kreditstramning, som er helt urimelig, eller med en inflationspolitik til den modsatte side, som er lige så urimelig. Først for sent opdagede regeringen sine fejl, og i stedet for at lempe deponeringsordningen og f. eks. standse den meningsløse tvangsopsparing kaster man sig ud i det, jeg sagde før: en ny pengeudpumpning, som kun kan have til formål at skabe forudsætning for at fortsætte med restriktioner, varedirektorat og alt, hvad dertil hører, fordi man åbenbart stadigvæk er glad for at kunne sidde og dirigere.

Men trænger samfundet til sådanne vejledninger? Det gør det såvist ikke. Gang på gang er det befolkningens flid og dygtighed, som har reddet landets økonomi, selvom de forskellige regeringer har gjort alt, hvad de kunne, for at ødelægge den. De forskellige regeringer har ikke kunnet ødelægge de gode høstår, de har ikke kunnet skaffe strengere vintre, så forbruget af brændsel steg; det er der andre magter der sørger for. Derfor kan vi allerede på nuværende tidspunkt komme med et skøn. Det er regeringen jo ikke så bange for, så hvorfor skulle jeg holde mig tilbage. Jeg vil allerede på nuværende tidspunkt skønne, at vi kan regne med også i år at få en god høst, for vi har ikke haft den strenge vinter; man er begyndt at så rundt omkring, og vi ved, at tidlig såning er den sikreste vej til at få en god høst; der har været rigelig nedbør i vinter, så vi får ikke en væsentlig ringere høst end det, vi kalder normalt; normalhøst når vi aldrig, vi er altid lidt under normal høst, hvis man skal regne med høstresultatberetningerne.

Men hvad er det egentlig for forudsætninger, regeringen mangler i dag? Hvad er det for forudsætninger, der skal skabes, når der ikke alene er kommet balance i betalingerne overfor udlandet, men det oven i købet tenderer hen imod overskud, samtidig med at produktionsapparatet er blevet forbedret, og samtidig med at varelagrene er stærkt stigende? Hvorfor tager man nu ikke straks med glæde imod den udtalelse, der kom fra det ærede medlem hr. Jørgen Jør-

gensen (Lejre) for lidt siden, et tilsagn til regeringen om, at han ikke ville hindre gennemførelsen af øget liberalisering? Regeringen skal heller ikke vente, at vi fra retsforbundets side vil modsætte os øget liberalisering. Hvorfor ikke tage imod den udstrakte hånd? Hvorfor ikke blæse socialdemokratiet en lang march og lade os gennemføre denne liberalisering, som er til landets gavn. Nu er der jo et stort flertal herfor.

I statistiske efterretninger nr. 9 af 5. marts siges, at råvarelagrene i år er steget med 220 mill. kr., og det er vel at mærke 1947-kroner. Der er her set helt bort fra den kolossale prisstigning, der har fundet sted på disse varer. En hel del af sandheden ligger dog i, at dygtige købmænd har været forudseende og har købt varerne, inden de for alvor steg, og har undladt eller helt udsat køb af varer, som havde faldende tendens. Man ser således, at lagrene af jern og metaller er steget betydeligt, jern alene med omkring 50 000 t til en værdi af omkring 50 mill. kr., kobber 2 200 t, bly og zink 4 500 t, ja, selv af brændsel som kul er lagrene steget betydeligt, en 500 000—600 000 t. På næsten alle områder er lagrene steget. Der er dog enkelte steder, hvor der er en betydelig nedgang, det er vedrørende hørfrø og andre frø til oliepresning. Her er der en tilbagegang fra 13 000 til 5 000 t. Der er også en tilbagegang for uld og hamp, og det er netop de punkter, hvor der har været en meget betydelig prisnedgang i den senere tid. Her har altså de respektive købmænd holdt sig tilbage for ikke at brænde fingrene, og det har været til stor gavn for samfundet, at vi har sådanne fremsynede købmænd, som ikke køber for tidligt, og som derfor gavner vor økonomi; de gør det langt bedre, end man kan gøre det gennem en offentlig dirigering. Der behøves derfor ikke nogen vejledning eller noget direktorat for at dirigere handelen i den rigtige retning.

Det ville være opportunt i dag at frigive hele handelen på træ, idet en frigivelse ville gøre det lettere for dem, der skal købe, at dirigere deres køb hen i den rigtige retning. Vi har den situation i dag, at træpriserne i Sverige og Finland står på det højeste, de nogensinde har været, og at der ventes en nedgang på ikke mindre end 20 pct. i nær fremtid. Der er altså ingen som helst risiko for, at nogen importør ville fare til at købe i overmål, hvis tømmer blev givet fri. Man venter lavere priser, og man venter lavere fragtpriser for Østersømarkederne, så på det hjemlige marked ville en fri bevillingsudstedelse sikkert virke øjeblikkeligt. Såsnart de nye billige materialer kommer ind, vil lag-